

си немамъ нищо, освенъ тажъ кжщж, а и отъ нейныя приходъ живѣж. Трѣбва да мя разбирате?

Шеф. Да, пріятеліу, разбирамъ тя.

Кръч. Вый сте єдинъ добръ и почтенъ човѣкъ, но жалъ ми є че отъ четиры мѣсецы на самъ не съмъ видѣлъ отъ васъ нито парж.

Шеф. Това ми є много тежко.

Кръч. И мене є тежко — но това ми нищо не помага; азъ си искамъ киріж-тж.

Шеф. Моляж ви потърпете мя още малко врѣме.

Кръч. Да, Да, — търпѣніе-то є добро нѣщо, и кой-то има много пары, той може да бжде търпѣливъ като агне, но за мене търпѣніе-то значи отъ ржкж-та въ уста, защо-то стомахъ-тъ не може да търпи.

Шеф. Човѣче Божіи! почекай мя ти казвамъ още до нѣколко дни.

Кръч. Єдинъ день има дваесетъ и четири часа, а въ дваесетъ и четири часа трѣбва три пжти да ся яде. Най-сетнѣ да ти кажж правичка-та: азъ вече неможж да чекамъ; азъ си искамъ утрѣ пары-тѣ, или щж ся принудж да употрѣбж друго срѣдство. Разбирате ли Господине?

Шеф. Ама че твърдъ човѣкъ!

Кръч. Твърдъ или мѣкъ, кое кога какъ ся случи: азъ кога-то видж пары-тѣ ставамъ мѣкъ като восакъ, утрѣ или пары-тѣ, или щж ви изхвърля парцаляка.

Шеф. Не ся надѣж да направишь това и да изхвърлишь изъ кжщи єдинъ слѣпж на седамдесетъ години бабичкж.

Кръч. Да ъ изхвърляли? да пази Господъ! азъ не съмъ толко гнусавъ човѣкъ; азъ щж ъ полека, лека изнесж.